



JAN CZECH  
JAN DVOŘÁK

**PARNÍKEM DO MANŽELSTVÍ  
A ZPĚT**

PARNÍKEM DO.....?  
MANŽELSTVÍ!!



# Zimní nečas lásky

J. CZECH—J. DVOŘÁK

Chci vám vyprávět o zimě i o tom, že tento čas, či lépe nečas, nepřeje milostným vzplanutím a dobrodružstvím. Jednoho takového zimního dne, v nepopsatelném běsnění surových živlů, jsem očekával svou lásku. Vyhlížel jsem toužebně k jejímu oknu, na němž mráz kreslil své obrazy, v duchu jsem básnil motto svatebního oznámení a opájel se luznými výjevy svatební veselice. Snil jsem, jak spolu brouzdáme čerstvě napadaným sněhem a jak budu citovat moudré muže. Ó, jak čarokrásné mne čekají chvíle — až se ve dveřích zjeví ta spanilá tvář, až zazní ten líbezný hlas, kdy každá loutna chraptí a hudba sfér utichá. Teď jsem se pevně rozhodl, ano, jsem odhodlán. Konečně jí sdělím, že ji mám tak rád, že ji pojmu za choť. Boty jsem měl promáčené, ruce prokřehlé, nos omrzlý. A sníh se smál až padal, jak napsal jeden spisovatel. Roztřásl jsem se a sníh se začal ještě více chechtat a snášel se k zemi v celých peřinách. Přeshlapoval jsem, pohopsával a opájel se láskou. Náhle jsem pojal smělý plán. Zhotovím sněhovou kouli a vypravím do okna své milované kurýra lásky. Shrábl jsem sníh ze střechy auta. Ozval se pronikavý zvuk klaksonu. Fanfára, která je charakteristická pro vozy Italů. Jaká to disonance v lásce nás dvou. Byl to on! Čičio s Alfou Romeo! „Zatraceně, ten tu chyběl!“ — začal jsem hlasitě spílat osudu a uvažovat o svých šancích. „Ne, ne, holenu, trumfy jsou na mé straně. Hanička italsky neumí a jistě nejsi tak upřímně zamilovaný a věrný jak já. Jenom to teplo v autě ti závidím, pacholku jeden taliánskej!“ A sníh se ještě více smál a stále padal.

Ale všechno strádání a bezmezná vytrvalost byly vykoupeny následujícím okamžikem. Vykročila z domu. I sníh snad zesmutněl a přestal padat, celý jsem pookřál a vystavil jsem tvář paprskům svého jediného slunce. Prošla kolem mne bez povšimnutí. Skočila do otevřených dveří Čičiova vozu. „Haničko, Haničko!“, volal jsem za ní a melodie fanfáry mi byla jedinou odpovědí. Začalo znovu mrznout a já pomalu měnil skupenství. A nezůstalo mi, než velké ponaučení: Zima není časem lásky, nechme si ji na jaro!

# Parníkem do manželství a zpět

Dvoudílná komedie ze současnosti „Parníkem do manželství a zpět“, kterou pro Divadlo Petra Bezruče napsali mladí pražští autoři Jan Czech a Jan Dvořák, by mohla nést podtitul komedie trapnosti. Základní situace je vymezena přítomností skupiny převážně mladých lidí na výletním parniku seznamovací kanceláře za účelem seznámení a řadou nedorozumění ve vzájemných vztazích.

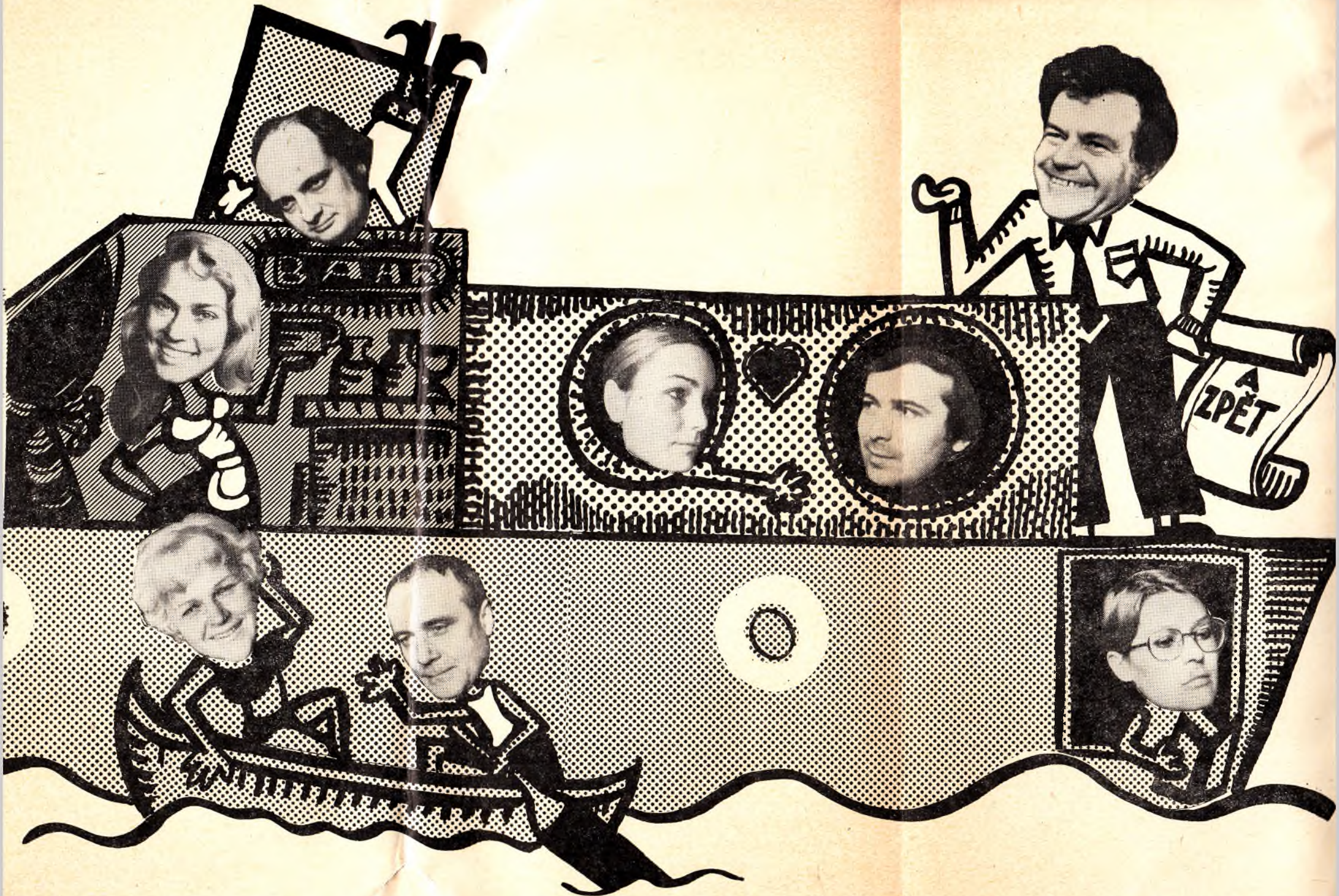
**AUTORI:** Konflikt komedie tkví v protikladu daného (odlišný profesionální přístup představitelů seznamovací kanceláře) a chtěného (upřímná touha zájemců o seznámení najít citové porozumění). Ačkoli vedle spontánního seznamování vždy v dějinách existovalo i seznamování zprostředkované, nabyla dnes tato forma natolik institucionální charakter, že ve svých extrémních podobách ohrožuje důstojnost člověka, jeho autonomnost a individuální osobitost. V ideovém smyslu je tedy hra kritikou těch forem institucionálního seznamování, které nerespektují člověka v humánním významu toho slova; ovšem kritikou akceptující společenskou prospěšnost korektně vedeného zprostředkovaného seznamování.

**VEDOUCÍ SEZNAMKY** Věra Rollerová z Brna (v Mladém světě 14. 10. 1975): Žijeme ve století, které zkrátilo vzdálenosti mezi městy a zeměmi. Ale jak je to se vzdáleností mezi lidmi? Potkávají se častěji, ale většinou je to míjení v civilizačním tempu. Jsem přesvědčena o užitečnosti svého povolání už proto, že do Seznamky často chodí lidé se slovy: „Potkávám tisíce lidí, ale chtěl bych se s někým seznámit!“ Při naší Seznamce jsme se

pokusili udělat zajímavý kurs s názvem „Člověk a ti druzí lidé“. Ve velice upřímném ovzduší tam mnoho našich klientů vyložilo karty na stůl. Domnívám se, že kurs měl smysl, neboť umožnil některým lidem najít korekci vlastního jednání. Uvedu příklad jednoho fotbalisty, který nedokázal mluvit o ničem jiném, než o svých bývalých úspěších na hřištích celé Evropy. Když jsme v kursu vytvořili ve spolupráci s psychologem modelovou situaci „seznámení ve vlaku“, dostal také náš fotbalista za úkol pokusit se o seznámení s dívkou v imaginárním kupé. Začal dialog slovy: „Slečno, kam jedete?“ Ona odpověděla: „Do Berlína“.

Fotbalista navázal okamžitě: „Jo, Berlín, tam jsem jednou dal tři góly! Stál jsem na velkém vápně, najednou přihrávka...“ Partnerka však pronesla skvělou větu: „Pane, víte, že mě to vůbec nezajímá?“ Fotbalista vyděšeně zamrkal a ztratil řeč. Až mi ho bylo líto. Ale pro něho osobně tato hra měla možná větší smysl než všechna utkání na velkých hřištích. Uvědomil si, že jeho neúspěchy u dívek pramenily z toho, že viděl jen sebe a své zájmy...

...K nám do Seznamky chodí dvě třetiny žen a třetina mužů. Procento mladých není zanedbatelné. Zvláště silný je podíl absolventek vysokých škol. Jejich nároky na partnera jsou v mnoha ohledech vyhraněné. Pokud se po škole dostanou někam do menšího místa, nemají to vysokoškolačky s hledáním životního druha lehké. Obrátí-li se o pomoc do Seznamky, nezaručujeme jim — jako nikomu — že zde toho pravého partnera najdou, zvyšujeme jen jejich šanci. K výraznějšímu zlepšení seznamovacích možností může přispět jen kvalitnější, živější společenský život. U televize si člověk niřoho nenamluví, i nejmladší z rodu Hamrů je už ženatý. Ale mládežnické kluby, zábavy, výlety a sport jsou prostředím, kde se známosti navazují příjemně, přirozeně. Hovořím-li o společenském životě mladší a nejmladší generace pak mám na paměti i Socialistický svaz mládeže, který by mohl udělat opravdu moc. Vždyť pocit osamění nemají jen šedesátileté vdovy, nýbrž mnohdy i mladí sekáči, u nichž pod rouškou světáctví leží v hloubce zcela prostá a čistá touha po někom, s nímž by to táhli napořád.



# Hrajeme pro Vás

---

O. Preusler  
**MALÁ ČARODĚJNICE**

B. Palotaiová  
**PŘÍSNÍ MILENCI**

A. Jirásek  
**PAN JOHANES**

E. O.'Neill  
**TOUHA POD JILMY**

J. Hayes  
**DŮM RUKOJMÍ**

M. Roščin  
**KDE BYDLÍŠ, HOLČÍČKO?**

R. Ibragimbekov  
**DŮM NA PÍSKU**

J. Czech—J. Dvořák  
**PARNÍKEM DO MANŽELSTVÍ A ZPĚT**

# DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ

nositel vyznamenání Za zásluhy o výstavbu

32. SEZŌNA

UMĚLECKÝ ŘEDITEL LADISLAV KNIŽÁTKO

Program připravil dramaturg  
**VÁCLAV ČERVENKA.**

Výtvarná spolupráce **SASA RYCHECKÝ**  
a **HANA RYCHECKÁ.**

Fotografie **VLADIMÍR DVORÁK.**

Vytiskly Moravské tiskařské závody,  
n. p., provoz 22, Hollarova 14,  
Ostrava 1.

Veškerá práva k provozování tohoto  
díla zastupuje DILIA Praha.

Cena 1,80 Kčs



# DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ

nositel vyznamenání Za zásluhy o výstavbu

Jan Czech—Jan Dvořák

## PARNÍKEM DO MANŽELSTVÍ A ZPĚT

Komedie

Režie

ILJA RACEK j. h.

Dramaturg  
a asistent režie

VÁCLAV ČERVENKA

Výprava

MILAN PLÍTEK

Scénická hudba

VÁCLAV HÁLEK  
a JAN TOMŠÍČEK

Pohybová spolupráce

KAREL BEDNÁŘ j. h.

Představení řídí

MARTA BIELECKÁ

Text sleduje

MARTA VESELÁ

Osoby a obsazení:

Bedřiška Janů

Věra Janků

Carmen Venhodová

Michaela Černá

Anna Nováčková

Renáta Doleželová

Ivoš Hvězda

Kostas Zerdaloglu

Džony Vanas

Otakar Prajzner

Spytihněv Meyer

Miloš Čížek

Pořadatelka

Marie Víková

Dr. Zikmund Ryba

Milan Sova

Eliška

Johana Tesařová

Dezider Šachura

Milan Koutný

Venhoda

Arnošt Borovec

Venhodová

Alena Tománková

Éda Klásek

Bohuslav Čvančara

Hlas kapitána

Václav Roštlapil

Pepa Novák

Karel Fírek

---

Československá premiéra 10. prosince 1976 v 19 hodin

Sezóna 1976—1977

Námořníci, hudebníci